ki rahwast appi hûûdma ja neid meie kaela peâle saatma. Nemmad ollid nago ûks sea karri, mis sure wilja wâljale saab, kui neid ûhhest kohhast ârra aetakse, lâhhewad nemmad jâlle teise kohtasse, sõwad tallawad ja raiskawad. Meie sõa-wâggi pillas neid kûl laiale, ja teggi mitmele otsa; agga nemmad koguvad ennast jâlle teises paigas kokko, ja tullid seâlt jâlle wâlja risuma ja tapma, sest se ma on lai ja suur, ja otse kui ûks tulloke mis mitmest kohhast wâlja aiab, kûl waewalt on kustutada, nenda se siin ka olli. Meie sõa wâggi ei woind ennast mitte igga kohtasse jaggada, waid piddi keigeennâmiste selle üllema liima ümber, kus kunningas sees ellas, jâma, ja ka meie omma Ma raiad hoidma, et need waenlased siinna ei saand minna ja nenda sammoti tehha kui omma Ma sees. Se Turki rahwa üllem wallitseja ja üllem

õppetaja arwasid, et se neile nûûd piddi ûks õige hea aeg ollema, omma wihha risti innimeste wasto ni hästi Pohla-Ma kui meie Wenne-Ma sees lahti lasta, ja ennast jâlle nende werrega täita. Nemmad teggid sellepärrast sedda rahho tühjaks mis nemmad kolme kûmne aasta eest meie Keisri-Prauaga iggaoesseks aiaks ollid teinud, ja õige tühja asja pärrast hakkasid nemmad meile ja Pohla-Ma kunningale sõdda kulutama. Ei ûkski meie Üllemattest ei woind sedda ârra arwata, et meil selle wâggewa waenlasega, kellele meie ei ühtegi pahha teinud, piddi sõddimist ollema. Meie ep olnud mitte selle sure sõa wasto walmistud, Pohla-Ma rahwa Kuningast ei woinud meie ka mitte jâtta, ja meie wägge seâlt ârrawõtta. Agga meie Suur Keisri-Praua lotis Jummala ja omma õigusse peâle, sest et Ta ep olnud

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1771, lk. 23